Yâ Rasûlallah! Ben Hayber'de öyle bir araziye sahip oldum ki, ben bu araziden daha güzel hiçbir mala sahip olmadım. Şimdi bana bu mal hakkında ne emredersin? dedi. Rasûlullah –sallallahu aleyhi ve sellem-: «İstersen arazinin kendisini elinde tutar oradan gelecek mahsûlü de sadaka olarak verirsin!» buyurdu.

İbn Ömer –radıyallahu anhuma-'dan rivayet edildiğine göre şöyle demiştir: Ömer –radıyallahu anh- Hayber'de bir araziye sahip olmuştu. Sonra Peygamber –sallallahu aleyhi ve sellem-'e gelip o araziyi nasıl kullanacağı hususunda istişare ederek: Yâ Rasûlallah! Ben Hayber'de öyle bir araziye sahip oldum ki, ben bu araziden daha güzel hiçbir mala sahip olmadım. Şimdi bana bu mal hakkında ne emredersin? dedi. Rasûlullah –sallallahu aleyhi ve sellem-: «İstersen arazinin kendisini elinde tutar oradan gelecek mahsûlü de sadaka olarak verirsin!» buyurdu. Ömer –radıyallahu anh-: Artık o satılmaz, hibe edilmez, mîrâs yapılmaz, dedi. Ömer -radıyallahu anh- bu malın gelirini de fakîrlere, yakınlara, köle ve esirleri hürriyete kavuşturma yolunda ve Allah yolunda mücâhede edenlere, yolculara ve zayıflara sadaka yaptı. Bununla beraber vakfa mütevelli ta'yîn edilen kimsenin, vakfın aslına tecâvüz etmeyerek, yalnız gelirinden örfe göre yemesinde ve dostuna yedirmesinde üzerine bir günah yoktur. Başka bir rivayette "Gayre müteessilin" yani ''mal toplayıcı olmayarak" diye gelmektedir.

[Sahih Hadis] [Muttefekun Aleyh]

Ömer –radıyallahu anh- Hayber'de bir araziye sahip olmuştu. Miktarı ise yüz hisselik bir araziydi. Sahip olma ve güzellik bakımından mallarının arasında en değerli olanıydı. Sahabeler –radıyallahu anhum- kalıcı güzel işlerde birbirleriyle yarışırlardı. "Sevdiğiniz şeylerden Allah yolunda harcamadıkça iyiliğe asla erişemezsiniz." Ayetindeki iyiliği arzuladığı için o araziyi Allah yolunda nasıl kullanacağı hususunda istişare etmek için Nebi –sallallahu aleyhi ve sellem-'in yanına geldi. Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem- ona sadaka verilecek en güzel yolu işaret etti. O da arazinin aslını elinde tutarak vakıf etmesidir. Ömer –radıyallahu anh- bunu yaptı ve artık vakıf malı oldu. Bu sayede o arazi hakkında mülkiyet mallarının intikali olan satma, hediye etme, miras bırakma ya da başka bir tasarrufta bulunma hakkı yoktu. Bu araziden çıkan mahsulü fakirlere, yoksullara, akrabalara, yakınlara, kölelerin hürriyetine kavuşmaları, diyet sahiplerinin diyetlerini ödeyebilmeleri, Allah yolunda savaşan mücahitlerin kelimetullahı yüceltmeleri ve dine yardım etmelerine yardımcı olmaları için, beldesinden başka yerde malı olmayan yolcunun doyurulması ve aciz olan kimselerin doyurulması için sadaka olarak vermiştir. Misafire ikram etmek Allah'a imandandır. Arazini

sulayarak bakımını yapacak birine ihtiyaç vardır. Bununla birlikte arazinin bakımını üstlenen kimse örfe göre o araziden yemesinde bir günah ve sıkıntı yoktur. İhtiyacı olduğu kadar yer ve arkadaşına da ihtiyacından fazlasını almaması kaydıyla yedirir. Bu mahsul varlıklı ve zengin olmak için değil ancak hayır ve güzellik yolunda infak edilmek için verilmiştir.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/6031